



Datum van inontvangstneming : 27/01/2017

Zaak C-645/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

15 december 2016

Verwijzende rechter:

Cour de cassation (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 december 2016

Verzoekende partij:

Conseils et mise en relations (CMR) SARL

Verwerende partij:

Demeures terre et tradition SARL

[OMISSIS]

Arrest nr. 1084 FS-D

Hogere voorziening nr. G 15-14.212

[OMISSIS]

DE COUR DE CASSATION, KAMER VOOR HANDELS-, FINANCIËLE EN ECONOMISCHE ZAKEN, heeft het navolgende arrest gewezen:

beslissend op de hogere voorziening ingesteld door de onderneming Conseils et mise en relations (CMR), vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, gevestigd [OMISSIS] [te] Ferrière-en-Gâtinais,

tegen het arrest van de cour d'appel d'Orléans (kamer voor handels-, economische en financiële zaken) van 18 december 2014, in de zaak tussen haar en de onderneming Demeures terre et tradition, vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, gevestigd [OMISSIS] [te] Baule,

verweerster in cassatie;

Verzoekster voert tot staving van haar hogere voorziening één middel tot cassatie aan, dat aan het onderhavige arrest is gehecht; **[Or. 2]**

[OMISSIS]

Eerste onderdeel van het enige middel:

Gezien artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Overwegende als volgt: volgens het bestreden arrest (Orléans, 18 december 2014) heeft de vennootschap Demeures terre et tradition (vennootschap DTT) met de vennootschap Conseils et mise en relations (vennootschap CMR) een agentuurovereenkomst gesloten voor de verkoop van afzonderlijke woningen in een bepaalde sector. In de overeenkomst was voorzien in een proefperiode van twaalf maanden, na afloop waarvan de overeenkomst geacht werd voor onbepaalde tijd te zijn aangegaan, waarbij elke partij de mogelijkheid had om de overeenkomst tijdens die periode op te zeggen, met in de eerste maand een opzegtermijn van vijftien dagen en daarna een opzegtermijn van één maand. Aangezien de vennootschap DTT de overeenkomst tijdens de proefperiode wegens het niet bereiken van de overeengekomen doelen heeft opgezegd, heeft de vennootschap CMR haar gedagvaard om vervangende schadevergoeding te krijgen voor de schade ontstaan wegens de beëindiging van de contractuele betrekkingen en wegens onrechtmatige opzegging van de overeenkomst. De cour d'appel heeft de vorderingen van de vennootschap CMR afgewezen op grond dat de hoedanigheid als handelsagent, waarvan pas sprake kan zijn wanneer er een definitief gesloten overeenkomst is, niet in de weg staat aan het overeenkomen van een proefperiode en dat de in artikel L. 134-12 van de code du commerce (wetboek van koophandel) bedoelde vervangende schadevergoeding in dat geval niet aan de handelsagent is verschuldigd. Deze rechter heeft verder geoordeeld dat de opzegging van de overeenkomst door de opdrachtgever niet onrechtmatig was aangezien de vennootschap CMR in vijf maanden slechts één verkooptransactie had gerealiseerd terwijl de in de overeenkomst opgenomen doelstelling zag op de realisering van vijftientig verkooptransacties per jaar. De vennootschap CMR heeft tegen het arrest van de cour d'appel hoger beroep ingesteld. **[Or. 3]**

Dit arrest geeft toepassing aan vaste rechtspraak van de kamer voor handels-, financiële en economische zaken van de Cour de cassation, die inhoudt dat het niet verboden is om in agentuurovereenkomsten een proefperiode te bedingen. Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten, bevat geen bepalingen die verwijzen naar een eventuele proefperiode, zodat het erop lijkt dat een dergelijke periode door de partijen bij een agentuurovereenkomst kan worden bedongen zonder in strijd te geraken met het gemeenschapsrecht. Volgens de rechtspraak van de Cour de cassation bestaat er evenwel geen enkel recht op schadevergoeding wanneer de agentuurovereenkomst wordt opgezegd tijdens de proefperiode en partijen voor die situatie niet in schadevergoeding hebben

voorzien. Artikel 17, lid 1, van richtlijn 86/653 bepaalt dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen om te bewerkstelligen dat de handelsagent, na de beëindiging van de overeenkomst, vergoeding volgens lid 2 of herstel van het nadeel volgens lid 3 krijgt. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 7 april 2016 (Marchon Germany GmbH, C-315/14, punt 33) geoordeeld dat met richtlijn 86/653 met name wordt beoogd om de handelsagent in zijn betrekkingen met de principaal te beschermen (zie in die zin arresten Honyvem Informazioni Commerciali, C-465/04, EU:C:2006:199, punt 19, en Quenon K., C-338/14, EU:C:2015:795, punt 23), dat artikel 17 van die richtlijn in dit verband van doorslaggevend belang is (zie in die zin arrest Unamar, C-184/12, EU:C:2013:663, punt 39), en dat de bewoordingen van lid 2 van dat artikel derhalve zodanig moeten worden uitgelegd dat er wordt bijgedragen aan de bescherming van de handelsagent. Het Hof van Justitie heeft zich bij die gelegenheid niet uitgelaten over de vraag of artikel 17 van de richtlijn van toepassing is wanneer de agentuurovereenkomst wordt beëindigd tijdens de daarin bedongen proefperiode. Er bestaat dus aanleiding deze vraag aan het Hof voor te leggen.

STELT OM DEZE REDENEN:

aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende vraag:

„Is artikel 17 van richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten, van toepassing wanneer de agentuurovereenkomst wordt beëindigd tijdens de daarin bedongen proefperiode?”;

De behandeling van de zaak wordt geschorst tot de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie;

[OMISSIS]

[Or. 4]

[OMISSIS]

[Or. 5]

MIDDEL GEHECHT aan dit arrest [Door verzoekster tot staving van haar hogere voorziening uiteengezette middel]

[OMISSIS] [Or. 6] [OMISSIS]